

Polycaro

editie 73 | maart 2021 | € 12

Het vaktijdschrift in de Benelux voor natuursteen, keramiek & composiet

De Praatstoel

Belgisch interieur-architect Arjaan De Feyter

“Je moet een beetje kwaad zijn op de wereld om hem te willen veranderen.”

De tonen van de grootmeester zijn gedempt en warm, net zoals het licht dat door de grote glaspartij langsheen de vide zijn kantoor binnenstroomt. Het geurt hier naar zachtheid en openhartigheid. En naar tijd. Een kostbaar geschenk op deze zaterdagmorgen.

Credits en copyrights - Interieurarchitect Arjaan De Feyter
Fotograaf Piet-Albert Goethals

Het is winter te midden een kille coronatijd wanneer ik arriveer aan de historische Kanaalsite die zich langsheen de oevers van het Albertkanaal in Wijnegem uitspreidt. Het is hier, in één van de Cube huizen die deze voormalige distilleerderij uit 1857 omgeven, dat de muze van Arjaan De Feyter haar eigen grenzen aftast en verlegt. De inspirerende nabijheid van kunsthandelaar Axel Vervoordt doet hem alle eer aan, want interieurarchitect Arjaan De Feyter is uitgegroeid tot een internationaal begrip. Ondanks zijn drukke bestaan, straalt de man rust en harmonie uit. Zijn woorden zijn doordacht, authentiek en wijs. Het zijn al deze kenmerken die ik ook aantref in zijn realisaties, besef ik later. De beelden die ik doorblader in zijn portfolio, zijn zinnenstrelend mooi. Maar wat is schoonheid eigenlijk? Tijd voor een diepgaand gesprek met deze integere man.

Polycaro: ‘Schoonheid’ Arjaan, wat is dat voor jou?

Arjaan De Feyter: “Schoonheid is uiteraard een subjectief gegeven, maar voor mij is schoonheid inherent verbonden aan het verhaal dat erachter schuilgaat. Hoe kan je oordelen of iets schoon of lelijk is, wanneer je het verhaal niet kent?

Een leeg vierkant: waarom verkoopt dat bij de ene kunstenaar wel en bij de andere niet? Of neem deze vintage stoel waarop je zit; de rugleuning in hout is gekromd en toch uit één stuk gemaakt. Dat zie je vandaag bijna niet meer. Het maakproces van deze stoel, vertelt een verhaal. Dat verhaal maakt dat ik deze stoel bijzonder schoon vind. Hetzelfde met muziek: vroeger kocht ik een cd en las ik mijn favoriete songteksten in het boekje dat erbij stak. Ik wou het verhaal achter de nummers helemaal in me opnemen. Vandaag zetten we een playlist op en weten we totaal niet meer naar wat of wie we eigenlijk luisteren.”

Wanneer ik vraag of er iemand is naar wie hij opkijkt, zegt hij zonder twifelen nee. “Ik vind het hebben van een favoriet beperkend en ik doe niet graag aan name-call. Zo gaat het ook met trends: ik hou me daar niet mee bezig. Een ontwerp ontstaat bij mij vanuit de context van het gebouw en diens omgeving, en de persoon die erin zal wonen. Alles start met ‘kijken’. Een goede interieurarchitect combineert architecturaal inzicht en het potentieel van een ruimte, met hoe men leeft vandaag. Ik kom vaak in ruimtes waarvan ik instant voel dat het

wringt. Dan verschijnt de oplossing bijna als vanzelf op mijn netvlies onder de vorm van beelden en lijnen, lichtinval en circulatie. Een beetje zoals in The Matrix. Soms moet je slecht functionerende circulatie eerst zelf hebben meegemaakt in je eigen woning. Neem bijvoorbeeld het concept van een speelruimte voor kinderen. Dat werkt niet. Die kinderen willen helemaal niet achteraan het huis in een aparte ruimte spelen, die willen dicht bij jou zijn! Zelf tegen de muur lopen is de beste leerschool!”

Polycaro: Wat is voor jou de beste opdracht, of misschien zelfs de ultieme verwezenlijking?

Arjaan: “Vroeger dacht ik dat ik carte blanche moest krijgen om mezelf te kunnen uitvinden. Maar eigenlijk is het net omgekeerd. Het heeft allemaal met context te maken waarin de ruimte en de klant bepalende factors zijn. Maar als een klant iets wenst dat niet klopt met de context van een gebouw, dan kan ik zeer overtuigend zijn om deze een andere richting te doen kijken.

Als ik terugblik op mijn afgelegde parcours, dan merk ik dat ik vaak projec-

ten zoek die ik eigenlijk niet aankan. Ik heb die frictie, die struggle nodig in een maak- of creatieproces. Moeilijke projecten waarbij je uiteindelijk toch de oplossing hebt gevonden, maken me enthousiast en doen me leven. Maar goed, het kan altijd groter of moeilijker: De ultieme vraag is of dat dan de uitdaging is. Ik stel mezelf vaak in vraag waarbij ik durf te twijfelen over de inhoud van mijn toekomst en de richting die ik verder uit wil. Een mens legt een traject af in zijn leven, en ofwel blijf je daar in zitten, ofwel doe je er iets mee. Ik vind het heel knap om

verhalen te horen van mensen die een hele weg hebben afgelegd, en die dan plots durven te beslissen om alles los te laten. Die een jaar gaan zeilen om vervolgens een ander traject te kiezen. Dat vraagt moed.”

Polycaro: Had je dan ooit een andere roeping voor jezelf in gedachten?

Arjaan: “Eigenlijk heb ik vroeger nooit echt stilgestaan bij mijn roeping. Het parcours dat ik in mijn tienerjaren aflegde, was niet zo gemakkelijk. Mijn ouders

belandden in een langdurig aanslepende vechtscheiding, mijn moeder werd ook ernstig ziek. Ik was in die woelige tijd niet bezig met wat ik wou doen later, maar zocht vooral uitwegen bij vrienden en in feesten. Ook al was mijn vader architect en was mijn ouderlijk huis redelijk architecturaal getint, toch beschouw ik mijn keuze om Interieur Architectuur te gaan studeren, eerder als toevallig.

Het was pas toen ik van start ging aan het Henry van de Velde Instituut in Antwerpen dat zich een compleet

”

ALS INTERIEURARCHITECT LOS JE RUIMTELIJKE VRAAGSTUKKEN OP AAN DE HAND VAN EEN ARCHITECTURALE AANPAK. HIERVOOR MOET JE KIJKEN NAAR DE CONTEXT EN HET VERHAAL VAN ZOWEL HET GEBOUW ALS DE KLANT.

nieuwe wereld voor me opende. Een andere omgeving, nieuwe mensen, medestudenten van over heel Vlaanderen,... het betekende een ontzettende verruiming voor mij. In het college waar ik tot aan mijn achttiende les volgde, werd elke vorm van creativiteit in de kiem gesmoord. Maar in het Henry van de Velde Instituut werd ik plots au sérieux genomen. Leerkrachten die je 'zien' en die je leren kijken met een ruimtelijke bril; dat was nieuw voor mij. Ik beet me vast in wat ik deed, en we stimuleerden elkaar. Ik ontwikkelde een grote ambitie en dat is nooit gestopt. Interieurarchitectuur is absoluut mijn roeping. Maar ik ben niet snel tevreden en zie overal waar het beter kan. Dat gaat soms ver, of zeg maar te ver. Niet kunnen loslaten totdat je bijna een vakidiot wordt, dat mag je simpelweg neurotisch noemen (lacht).”

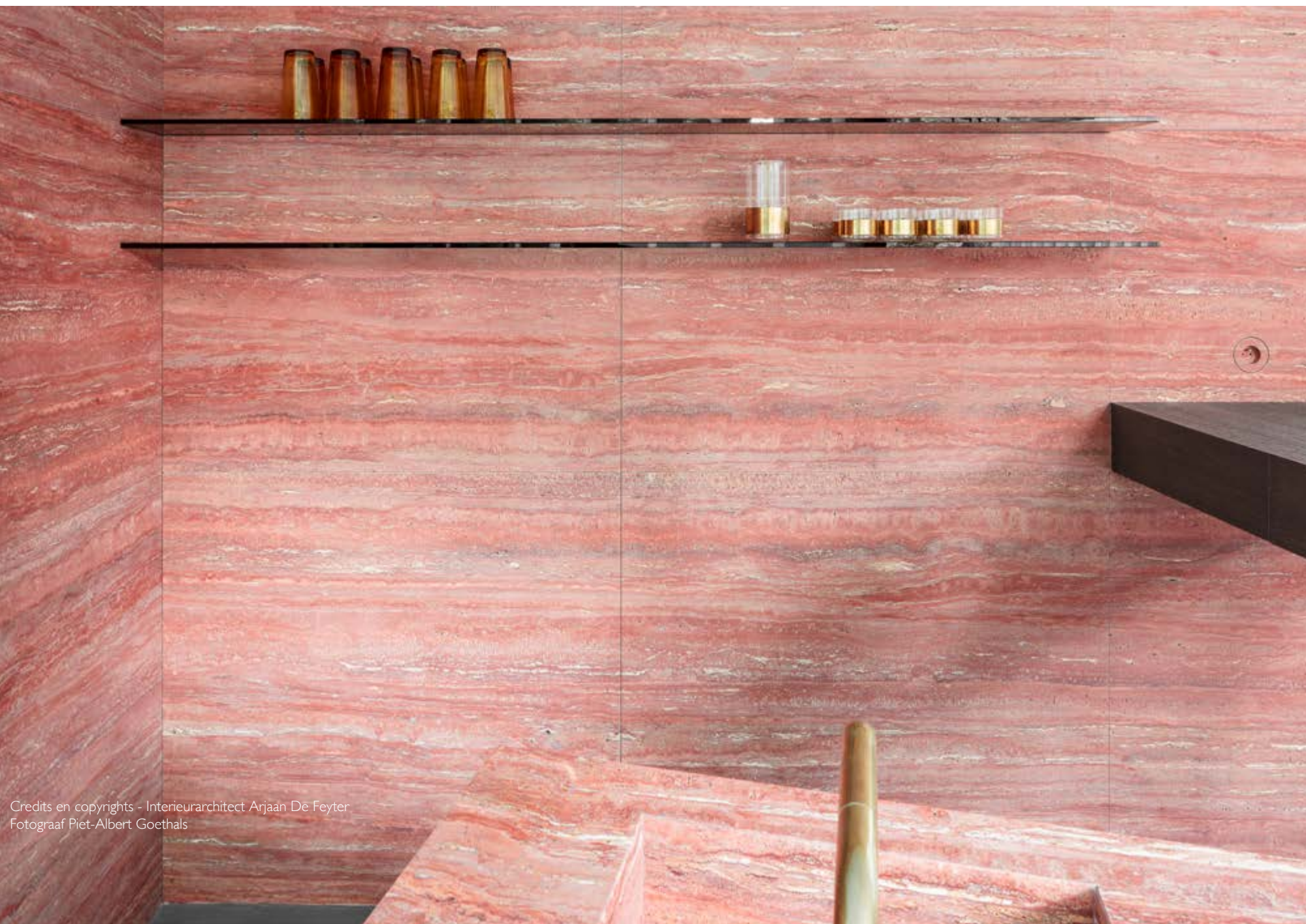
Polycaro: Sinds 2005 ben je zelf praktijkdocent aan het vroegere Henry van de Velde Instituut, nu Universiteit Antwerpen, Faculteit Ontwerpwetenschappen. Wat tracht jij je leerlingen mee te geven?

Arjaan: “Als interieurarchitect ben je een ruimtelijk vormgever, geen decorateur. De vraag is dus hoe je ruimtelijkheden oplost aan de hand van een architectu-

rale aanpak. Vaak heeft dat met circulatie te maken. Kijk naar de context en naar het verhaal, en stel jezelf de vraag wat je hierin echt nodig hebt. Elk gebouw heeft beperkingen, hoe laat je het ontwerp hier als vanzelf uit ontstaan? Ik kan confronterend zijn naar zowel mijn leerlingen als mijn eigen medewerkers en trek veel in twijfel om hen wakker te maken. Soms vraag ik me af of de jongeren van vandaag niet teveel hebben. Alles is zo gemakkelijk. Wat veroorzaakt bij hen nog die frictie, die weerstand waardoor ze het anders willen doen? Verder willen kijken? Grenzen verleggen? Want je moet een beetje kwaad zijn op de wereld om hem te willen veranderen.”

Polycaro: Welke bijdrage wil Arjaan De Feyter met zijn interieurontwerpen leveren aan die wereld?

Arjaan: “Dat is een goede vraag. In Nieuwpoort zijn we momenteel bezig met The Grand: een uniek renovatieproject van het voormalige 'Le Grand Hôtel', één van de laatste historische gebouwen aan de Belgische kust (www.the-grand.be). We kregen de opdracht van VDD Project Development om samen te werken met David Chipperfield Architects, die toch tot de absolute wereldtop behoort. Dat gebouw met bijhorende 70 appartementen zal er naar alle waarschijnlijkheid voor de

Credits en copyrights - Interieurarchitect Arjaan De Feyter
Fotograaf Piet-Albert Goethals

komende honderd jaar staan. Hoe je die appartementen indeelt ten opzichte van de gevel en in het appartement zelf, hoe je nadenkt over multifunctionaliteit van de ruimtes ten opzichte van de toekomstige bewoners,... kijk, een woning bepaalt de gemoedstoestand van het individu die erin zal wonen. Het thuisgevoel optimaliseren vind ik heel belangrijk. Nu nog meer doordat Corona ons het belang van 'thuis' opnieuw doet ervaren. De ruimtelijkheden optimaliseren in een woning, is impactvol. Ook al is dat impact op een kleinere schaal. We zijn wel bezig met de bijdrage die we willen leveren, ja. Maar dan moet het wel juist zijn. Wanneer ik 'het' zie en de klant is niet mee in de ruimtelijke oplossing die ik heb bedacht, dan bestaat de kans dat ik afhaak."

Polycaro: Jouw klantenprofiel is high end. Durf je dat daar zomaar te doen, afhaken?

Arjaan: "Ik durf te zeggen: I'm blessed. Ik ben gestart zonder bestaande klantenportefeuille en heb echt kansen gekregen. Of beter, kansen gecreëerd door risico's te nemen. Ik heb dat nodig, want van zodra iets een stramien wordt, word ik zenuwachtig. Maar soms is het ook holl. Klanten die vervelend doen over iets wat ik beschouw als een futiliteit, die geen begrip hebben voor het feit dat hun interieur en materialen door mensen worden gemaakt, die aannemers soms uitknijpen en die dan druk uitoefenen op de aannemer omdat iets een week langer duurt dan gepland,... eerlijk? Ik kan daar steeds minder mee om. Wij besteden weken aan een ontwerp, daar waar het in andere bureaus op drie dagen moet gefixt zijn. Mijn hele ziel kruipt daarin, en als mijn ziel als een product wordt beschouwd, dan durf ik soms wel te zeggen dat het voor mij niet langer hoeft.

”

IK ZOEK VAAK PROJECTEN DIE IK EIGENLIJK NIET AANKAN. IK HEB DIE FRICTIE, DIE STRUGGLE NODIG IN EEN MAAK- OF CREATIEPROCES

Als men naar mij toe komt en zegt: "Ik wil een Arjaan De Feyter", dan vraag ik me ten eerste af wat dat betekent. Sommige klanten, gelukkig een minderheid, zijn zeer controlegericht en willen alles tot in het kleinste detail beheersen. Dat kan frustrerend zijn want je inzichten verwerf je vaak pas gedurende het proces en dat is onderhevig aan veranderingen. Het enige wat ik vraag is een carte blanche in vertrouwen. In een creatief proces kan je niet alles op voorhand weten.

Maar misschien ben ik in mijn job te gemakkelijk omdat ik teveel dingen relatieveer. Je ziet meestal maar de essentie van het leven als je zelf problemen hebt ervaren. Als klanten dan lastig doen over een pruts, vraag ik me af of dat werkelijk het probleem is en of ik nog zin heb in al die rotzooi. Mensen moeten echt toleranter leren zijn. Vandaag zal ik dan ook veel meer mijn meerwaarde gaan zoeken in mensen dan vroeger. Goede aannemers, een juist klantenprofiel,... het wordt steeds belangrijker merk ik."

Polycaro: Wat beschouw jij als jouw grootste levensles tot nu toe?

Arjaan: "Relativeren. Zoals ik net zei: alles wordt door mensen gemaakt. Hiervoor

pas ik respect en diplomatie toe. Ik ben eens afgerekend door een klant omdat ik de aannemer niet hard genoeg had behandeld en ik teveel naar oplossingen zocht. 'Afgerekend' is misschien iets te zwaar uitgedrukt, maar toch..."

Polycaro: Lig je daar wakker van?

Arjaan: "Soms wel ja. Zeker als dat soort boodschappen je worden doorgegeven op vrijdagavond wanneer je net met je vrouw in Italië bent aangekomen voor een weekendje samen weg. Klanten die dermate hoge eisen stellen waar-

door het menselijke aspect compleet verloren gaat, ik vind dat steeds moeilijker ja."

Polycaro: Wat maakt van jou een dankbaar mens?

Arjaan: "Tevreden zijn met wat je hebt, draagt bij aan mijn gevoel van dankbaarheid. Ik denk dat dat voor veel mensen moeilijk is, ook voor mij soms. Er werd mij onlangs de opportuniteit aangeboden om mijn kantoorpand door te verkopen met een heuse meerwaarde. Ik heb daar een tijd van wakker gelegen totdat ik tot het besef kwam dat geluk niet altijd te koop is. Want dat is wat dit pand en deze locatie met me doen: ik word er gelukkig van. Boven heb je zicht op het wereldse, en hier beneden zit je in een sprookje. Ik creëerde hier een eigen biotoop. Misschien vat dat wel samen wat ik doe: ik tracht stilte te creëren in een ruwe wereld door het interieur vorm te geven."

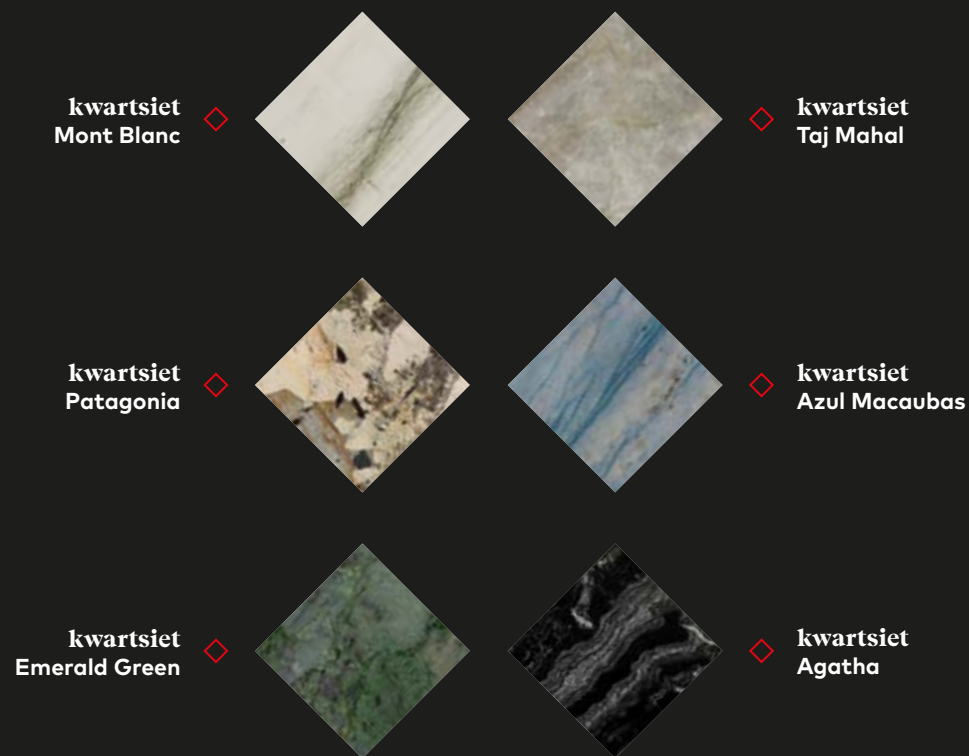
Polycaro: Die stille droomwereld creëer jij vaak met natuurlijke materialen. Hou je daarom zo van natuursteen?

Arjaan: "Eerlijk? Ik vind natuursteen eigenlijk zeer moeilijk. Enerzijds is het een wonderschoon product dat staat

KWARTSIET

COMBINATIE VAN ELEGANTIE EN ONDERHOUDSVRIENDELIJKHEID
IN EEN UITERST DUURZAAM MATERIAAL

Maak kennis met kwartsiet. Een van de hardste natuursteensoorten die er te vinden is. Die sterke, duurzame eigenschappen combineert kwartsiet met een elegante marmerlook. Het materiaal is dan ook een geliefde keuze voor binnentoepassingen. Door de kras-, zuur- en hittebestendigheid is het onder meer ideaal als onverwoestbaar, tijdloos en duurzaam keukenblad.

Bezoek onze gloednieuwe Stone Gallery in Deinze of ontdek het volledige aanbod natuursteen en samengestelde materialen op www.brachotsurfaces.com.

www.brachotsurfaces.com

Brachot Family Member
E3-laan 86, 9800 Deinze, België
+32 9 381 81 81 • info@brachotsurfaces.com

BRACHOT

Landscape
& Surface
Materials

voor authenticiteit waarbij ik net de defaults opzoek om echtheid te creëren. Telkens weer ontdek je nieuwe tekeningen die je daarvoor niet had opgemerkt. Anderzijds vind ik dat natuursteen -en architectuur- soms te fashionable is geworden. Dit jaar is deze steensoort en kleur 'in', en volgend jaar alweer iets anders. Ik heb het daar moeilijk mee.

Daarnaast stel ik me ook geregeld de vraag of natuursteen nog ecologisch te verantwoorden is. Ik heb ooit op uitnodiging de Carraragroeve in Italië bezocht. Ook al werd ik daar zeer goed ontvangen, toch heeft dat deels ook een averechts effect op mij gehad omwille van de gigantische impact op de natuur. En mocht ik mij al vergissen in mijn uitspraak, laat dat dan een boodschap zijn naar de sector dat er te weinig aandacht wordt besteed aan bewustmaking.

Daarom vind ik het boeiend om te zien hoe de kunstscene bijvoorbeeld aan de slag gaat met overschotten van

marmers. Zelf had ik nog een rest rode travertin liggen die ik in een opwelling had meegenomen naar een klant die een poolhouse wou. Toen ik het hem liet zien, was hij op slag verliefd. Je moet daar de juiste persoon en het juiste project op vinden. Voor een advocatenkantoor koos ik om te werken met groene marmer omdat ik vind dat de kleur en het materiaal past bij de sereniteit, geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van een dergelijk kantoor. Niet omdat die kleur toevallig een trend bleek te zijn."

Polycaro: Zijn er nog andere dingen die je gelukkig maken?

Arjaan: "Ja, er zijn uiteraard nog zoveel andere redenen die het leven kleuren. Mijn vrouw en ik hebben een periode gehad waarin we veel reisden. Met een jeep en een baby op de achterbank trokken we door Zuid-Afrika, Namibië en Zambia. Daar was je helemaal offline, simpelweg omdat het niet anders kon. Heerlijk. Ik denk nog wel eens terug aan het moment waarop onze jeep 's nachts

begon te wiebelen doordat er een nijlpaard tegen leunde. In Japan maakten we drie weken een rondreis geïnspireerd op de architecturale werken van Ando. Japan biedt alles: hedendaagse kunst, toparchitectuur, de ambachten en het traditionele, de geschiedenis, het ongelooflijk lekkere eten, en ook de natuur is ronduit fantastisch."

Polycaro: Wat ontroert jou?

Arjaan: "Ik heb twee fantastische kinderen waar ik heel veel affectie mee deel. Onze dochter is iets zakelijker en lijkt meer op haar mama. En de kleinste, dat is zowat een 'mini me' maar dan in ongeschonden versie. Hij staat op, lacht en komt knuffelen. Eén brok emotie, alsof hij is geboren om liefde te geven. Ik kom mezelf daarin tegen. Wat ontroert me nog? De essentiële dingen in het leven. Menselijkheid bijvoorbeeld." ■

Meer info:
www.arjaandefeyter.be
www.instagram.com/arjaandefeyter/

kwartsiet Gaultier Fantasy

Ontdek meer exclusieve materialen
in onze magazijnen!!!

KLEIN RAVELS 87
B-2380 RAVELS
info@tuytelaers.be

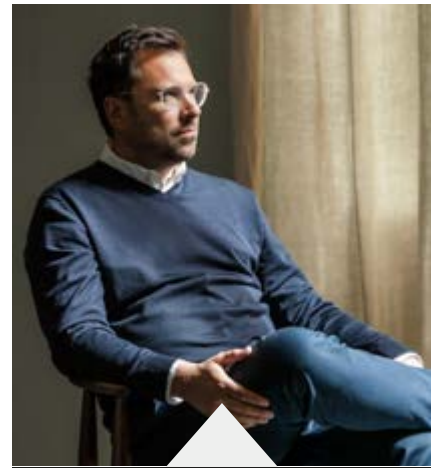
T +32 (0) 14 - 65 44 44
www.tuytelaers.be

Credits en copyrights - Interieurarchitect Arjaan De Feyter -
Fotograaf Piet-Albert Goethals

Credits en copyrights - Interieurarchitect Arjaan De Feyter -
Fotograaf Piet-Albert Goethals

Biografie

Geboren: 1976 in Beveren

Studies: Interieur Architectuur aan het Antwerpse Henry van de Velde Instituut, nu Universiteit Antwerpen. Sinds 2005 ben ik daar praktijkdocent aan de Faculteit Ontwerpwetenschappen.

Hobby: Mijn kinderen, reizen en veel wandelen in de natuur.

Favoriet muzieknummer:

Wat als eerste bij me opkomt is het nummer waarop mijn dochter werd geboren: Sultans of Swing van de Dire Straits. Of Highway to Hell van AC/DC voor een loeihard momentje in de wagen. Voor het avondeten kiezen we eerder iets Jazzy.

Favoriet gerecht: Ik koppel lekker eten aan locaties. Zo kan ik niet van de zee weg gaan zonder dat ik garnakrokotjes heb gegeten. Of pasta vongole als voorgerechtje in Zuid-Italië...

Favoriete reisbestemming:

Japan is m'n all time favorite. Ook het kunsteneiland Naoshima is adembenemend.

Houdt van: Authenticiteit. Mijn vrienden variëren van links tot rechts, maar ze hebben allemaal één iets gemeen: ze zijn echt en zeggen hun gedacht. Ik hou niet van rond de pot draaien.

Heeft hekel aan: Onterecht behandeld worden, en aan mensen die het moment verknoeien! (lacht)

Favoriete quote: Op mijn instagrampagina zal je zien dat ik bij al mijn beelden een quote plaats. Maar mijn absolute favoriet? Daar moet ik over nadenken.

Breng de oceaan in uw huis .

Infinity : het innovatieve materiaal
voor uw keukenoppervlakken.

Exclusief, functioneel, praktisch.

